

– застосування механізму інтеграції фінансового та податкового обліку шляхом використання методу подвійного запису для відображення інформації на єдиних рахунках бухгалтерського обліку;

– використання методики обліку податкових розрахунків і їх документального оформлення як частини методики ведення бухгалтерського обліку економічного суб'єкта.

Вибір загальних методів і способів ведення фінансового та податкового обліку здійснюється в рамках конкретного економічного суб'єкта і закріплюється в обліковій політиці з фінансового обліку і для цілей оподаткування. Слід зазначити, що процес реформування вітчизняного бухгалтерського обліку, заснований, головним чином, на впровадженні МСФЗ, не впливає на питання інтеграції фінансового та податкового обліку. Крім того, погодження розбіжностей між вимогами НП(С)БО і МСФЗ не дозволяє в даний час вирішити питання про відображення в фінансовому обліку умовних фактів господарського життя. Тому в даний час гостро постає питання про інтеграцію обробки економічної інформації і гармонізації всіх облікових підсистем, в тому числі управлінського обліку.

Таким чином, для ефективного функціонування процесу управління податковими розрахунками і зобов'язаннями необхідно досліджувати подальший розвиток облікової системи в цілому і підсистем бухгалтерського (фінансового, податкового) і управлінського обліку зокрема, які, будучи взаємопов'язаними і сформують єдину обліково-інформаційну систему.

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЯК ІНФОРМАЦІЙНА БАЗА ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ

Васильєва А.С., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.О. Велієва**
Державний біотехнологічний університет

В умовах сучасності, постійних змін на ринку та в економіці, фінансова звітність визнається не лише обов'язковою формою звітування, але й ключовим інструментом для здійснення об'єктивного та глибокого фінансового аналізу. Її значення полягає саме в тому, щоб відобразити фінансовий стан підприємства та його результативність, надаючи аналітикам важливий інструмент для прийняття рішень.

Зрештою, розгляд взаємозв'язку між фінансовою звітністю та фінансовим аналізом є важливим в контексті постійних змін у

сучасному бізнес-середовищі, що вимагає від підприємств не лише забезпечення фінансової транспарентності, але й здатності стратегічно реагувати на виклики та можливості.

Аналіз фінансової звітності це необхідна складова належної роботи підприємства, оскільки аналіз дає змогу знайти резерви поліпшення фінансового стану підприємства та оцінити їх ефективність використання. Також аналіз надає змогу своєчасно вжити заходи, спрямовані на підвищення платоспроможності, ліквідності та фінансової стійкості суб'єкта господарювання. [1]

Фінансова звітність є не лише формальною вимогою, але і виступає потужним інструментом для аналізу фінансів підприємства. Вона дозволяє отримати повний обсяг інформації для прийняття обґрунтованих управлінських рішень та забезпечує прозорість та довіру від сторін зацікавленості.

Згідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» фінансова звітність включає такі основні складові, як баланс, звіт про прибуток і звіт про рух грошових коштів. Баланс надає зображення фінансових активів та зобов'язань на певний момент часу, що є важливою основою для визначення фінансової стійкості підприємства. Звіт про прибуток вказує на фінансові результати його діяльності, а звіт про готовність платежів визначає його ліквідність та здатність вчасно виконувати зобов'язання.

Фінансовий аналіз базується на ретельному вивченні цих звітів. Разом із порівняльним аналізом за різні періоди це дозволяє виявити тенденції в розвитку підприємства.

Таким чином, можемо визначити призначення основних компонентів фінансової звітності (табл. 1)

Таблиця 1 – Призначення основних компонентів фінансової звітності

Зміст	Використання інформації
Звіт про фінансові результати	
Доходи, витрати та фінансові результати діяльності підприємства за звітний період.	Оцінка та пргноз прибутків підприємства, структура доходів та витрат.
Звіт про рух грошових коштів	
Направлення та використання грошових коштів протягом звітного періоду.	Оцінка та прогноз операційної, інвестиційної та фінансової діяльності підприємства.

Звіт про власний капітал	
Зміни у складі власного капіталу під час звітного періоду.	Оцінка та прогноз змін у власному капіталі.
Звіт про фінансові результати	
Доходи, витрати та фінансові результати підприємства протягом звітного періоду.	Оцінка та прогноз прибутковості діяльності підприємства, структури доходів та витрат.
Баланс	
Наявність економічних ресурсів на дату балансу, які контролюються підприємством.	Оцінка структури ресурсів підприємства, їх ліквідності та платоспроможності підприємства; пргнозування майбутніх потреб у позиках; оцінка та прогнозування змін в економічних ресурсах, які підприємство, можливо, контролюватиме у майбутньому.
Примітки	
Вибрана облікова політика. Відображення інформації, наведеної у фінансових звітах, але обов'язкової за НП(С)БО1	Оцінка та прогноз облікової політики, ризиків або невизначеності, які впливають на підприємство, його ресурсів та зобов'язань, діяльності підрозділів підприємства тощо.

*Примітка: складено автором на основі [1]

Існує кілька методів та прийомів проведення аналізу фінансової звітності. Серед них можна виокремити такі як: горизонтальний або часовий аналіз, вертикальний аналіз, трендовий аналіз, аналіз відносних показників, порівняльний та факторний аналізи.

Щодо горизонтального аналізу, то він полягає у порівнянні кожної кожної позиції звітності з попереднім звітним періодом. Вертикальний аналіз допомагає визначити підсумкові фінансові показники та охарактеризувати вплив кожної позиції звітності на результат загалом. Трендовий аналіз базується на порівнянні кожної позиції звітності з переліком попередніх періодів, а також на визначенні тренда, тобто тенденції динаміки показника, не дивлячись на можливий вплив випадкових зовнішніх факторів. Порівняльний або ж просторовий аналіз – це аналіз, який проводиться за допомогою зведення показників звітності за окремими показниками самого

підприємства, середніми показниками, а також аналіз показників певної фірми в порівнянні з показниками підприємства-конкурента.

Отже, фінансова звітність є неоціненим ресурсом інформації, який визначає основу для проведення ефективного фінансового аналізу. З вивчення та аналізу фінансових звітів компаній стає зрозумілим, що вони не просто є формальними вимогами для ведення бізнесу, але і надзвичайно важливим інструментом для прийняття стратегічних рішень, визначення ефективності управлінських рішень та оцінки фінансового здоров'я підприємства.

Інформаційні джерела

1. Степаненко Т.О. Вісник СНІ ННІ бізнесу і менеджменту ХНТУСГ (2019) URL: https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/15666/1/Вісник%20СНТ_випуск%202_2019-133-136.pdf
2. Кальна Т.А. Економічний аналіз (2014) URL: <file:///C:/Users/%D0%90%D0%BD%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%81%D0%B8%D1%8F/Downloads/362-2674-1-PB.pdf>
3. Антонюк Н.А, Мовчан Ю.О. Фінансова звітність та їх роль в управлінні суб'єктом господарювання (2013) URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/18593026.pdf>
4. Міжнародні стандарти фінансової звітності [Електронний ресурс] / URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_010
5. Торшин Є.О. Економіка та управління підприємствами (2017) URL: http://bses.in.ua/journals/2017/20_2017/15.pdf

ОСНОВНІ МЕТОДИ КАЛЬКУЛЮВАННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Вітрук А.О., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Т.В. Розіт**
Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна

Економічний потенціал підприємства базується на системі управлінських рішень, які у свою чергу породжують конкурентоспроможність і прибутковість фірми. При цьому повинні бути створені аналіз собівартості продукції та надійний і достовірний облік витрат. Калькулювання є економічною складовою, яка забезпечує оптимізацію виробничого процесу та управління ним. Для підприємств основною метою обліку витрат є визначення суми витрат, понесених під час певної операції або під час виробництва певного продукту.